

[Hartel.]

at tage under Overvejelse i denne Situation at sælge Statens Landmandsbankaktier; saa kunde der her indvindes et Beløb paa ca. 30 Mill. Kr., lidt større eller mindre alt efter den Kurs, der kunde opnaas, men dog et Beløb, liggende deromkring. Det kan ikke siges at være en urimelig Henstilling i en Situation som den nuværende, at Regeringen, naar den raader over saadanne Aktiver, realiserer dem i Stedet for at byrde Erhvervslivet med nye Skatter. Ved Siden af dette foreslog jeg en Opskrivning af Guldbeholdningen. Jeg var godt klar paa, at dette ikke betød nogen direkte Indtægt, men det vilde betyde en meget væsentlig Rentebesparelse paa det løbende Budget, da i det mindste 7—9 Mill. Kr. alt efter den Rentes Højde, som Staten udreder over for Nationalbanken, og det vilde samtidig forbedre Statens statusmæssige Stilling.

Desuden kunde vi godt gaa med til en Del af de mere luksuspregede Skatter i dette Lovforslag. Jeg nævner her Kosmetik, som er noget nyt. Det maa være en Glæde for det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit at være til Stede her i Dag og se, hvorledes hendes Synspunkt allerede i Løbet af ganske kort Tid er blevet bragt frem til Sej. Jeg har for øvrigt set, at er der noget, der let kan bringes frem til Sej i denne Sal, er det Forslag om en ny Skat. Dette siges dog ikke til Forklejnelse af dette Skatteforslag, som intet fornuftigt Menneske kan have noget imod. Vi har heller ikke noget imod en Beskatning af Tobak og Spiritus, ædle Metaller og kostbart Pelsværk.

Men saa kunde man foreløbig have standset dèr, idet det maa anses for alt for vidtgaaende, som her foreslaaet, at beskatte Manufakturvarer, Metervarer, Garn, Ure, Lædervarer o. s. v., Linoleum, Voksdug og jeg ved ikke hvad. Jeg har lige set en Opgørelse, som er blevet sendt mig under Mødet, gaaende ud paa, at en almindelig Habit efter dette Forslag vil blive fordyret med 17 pCt. Det kan kun føre til ny Mangel paa Beskæftigelse og til yderligere Accentuering af den Fattigdom, som er under Fremmarch i vort Land.

Det er i Korthed det Synspunkt, vi anlægger over for Lovforslaget, og det skulde i Virkeligheden rime godt med de Udtalelser, som Statsministeren i sin Tale fremsatte, idet han sagde, at Landets væsentligste Erhverv er Landbruget. Men saa føjede den højtærede Statsminister til — jeg vil gerne bede den højtærede Formand om Tilslættelse til et enkelt Citat —:

„Men under de nu raadende Prisforhold er dette Erhverv ude af Balancen og maa endda have Støtte for at kunne opretholdes.“

Denne Støttes Nødvendighed fremkommer ganske simpelt derved, at den Købekraft for vort Land, som Landbrugets Produkter indvinder udefra, overgives til andre Grupper af Befolkningen til en ringere Pris, end den er værd; og nu vil man til at begrænse denne Købekraft, som man saaledes har givet andre Grupper af Befolkningen, og saa, naar man har gjort dette, igen give Landbruget en Del af det, man derved indvinder, til at opretholde Landbrugets Købekraft.

Det er dog en ejendommelig Cirkelbevægelse at foretage, og jeg kan give det ærede Medlem Hr. Himmelstrup Ret i, at hvis det var for at skabe en større Funktionærstab i vort Land, vilde det være en helt rigtig og konsekvent Politik, men hvis det gælder en Billiggørelse af Produktionen, Indskrænkning af Statens Opgaver og Udgifter, ja, saa maatte det siges at være en ganske forfejlet Politik. For vi har dog ikke større Købekraft over for Udlandet i Kraft af de Sterling, vi indvinder, end den, som disse Sterling i sig selv har, og det er ganske ligegyldigt for denne Købekraft, om vi noterer Sterling i 19,17 eller 22,40 eller 30, for disse Pund Sterling køber stadig væk det samme; det eneste, der sker, er, at vi foretager en Omfordeling af disse Punds Købekraft inden for det danske Samfund.

Det er derfor med Sorg, at man ser saadanne Forslag forelagt her til Dækning og Videreførelse af en Politik, der er saa forfejlet, en Politik, som jeg beklager at vi altsaa skal se fortsat, idet Statsministeren sagde, at nu havde Regeringen truffet sin Beslutning, Terningen var kastet. Statsministeren kunde godt have føjet til: Nu er jeg gaaet over Rubico og har truffet en Beslutning. Jeg tror nu ikke, det bliver noget stolt og sejrrikt Felttog, Hr. Statsministeren indleder efter at være gaaet over Rubico.

Der er en Ting i dette Lovforslag, som jeg hilser med Sympati, og det er, at det, som hidtil har været Anstødsstenen for en rational Beskæftigelsespolitik, i nogen Grad søges fjernet, idet Forslaget indeholder Bestemmelse om, at voksende Lønkrav og Krav om Pristalsregulering, som maatte være opstaaet paa Basis af de Byrder, denne Lov paalægger Befolkningen, ikke kan ventes honoreret. Det er en lovlig sen eller maaske alt for sen Anerkendelse af det, som